

SAATE

Lähettäjä: Puheenjohtajisto

Vastaanottaja: Valmistelukunta

Asia: 21.–22.3. pidettävä istunto
– yleinen keskustelu

Euroopan kansalaisilla on se tunne, ettei heitä kuulla Euroopan tulevaisuudesta.

Valmistelukuntamme työskentelyn ensimmäisen vaiheen on siis oltava kuunteluvaihe.

Ensimmäisessä istunnossamme kuulemme itse valtuuskunnan jäseniä.

Kysymme heiltä, mitä he henkilökohtaisesti odottavat 21. vuosisadan Euroopalta.

Valmistelukunnan luonteen mukaisesti valmistelukunnan jäsenet eivät osoita puheenvuorojaan puheenjohtajalle eivätkä puheenjohtajistolle vaan muille valmistelukunnan jäsenille. Yhteinen näkökulma Euroopan tulevaisuuteen on etsittävä nimenomaan heidän kanssaan.

Kukin voi ilmaista näkemyksensä täysin vapaasti.

Tätä näkemystenvaihtoa varten toimitamme teille uudestaan Euroopan tehtävää käsittelevän osan Laekenin julistuksesta.

OTE LAEKENIN JULISTUKSESTA

Euroopalla on [...] kaksi haastetta, joista toinen on sen sisäinen ja toinen sen rajojen ulkopuolella.

Unionin sisällä Euroopan unionin toimielimiä on lähennettävä kansalaisiin. Kyse ei ole siitä, etteivätkö kansalaiset tukisi unionin päätavoitteita, mutta he eivät aina näe yhteyttä unionin tavoitteiden ja päivittäisen toiminnan välillä. He haluavat, että Euroopan unionin toimielimet olisivat keveämpiä ja vähemmän jähmeitä ja haluavat niiden olevan ennen muuta tehokkaita ja avoimia. Kansalaiset ovat myös sitä mieltä, että unionin olisi enemmän huolehdittava heitä konkreettisesti askarruttavista asioista eikä sen pitäisi puuttua yksityiskohtaisesti asioihin, jotka olisi luonteensa vuoksi parempi jättää jäsenvaltioissa ja alueilla valittujen edustajien huoleksi. Jotkut kokevat tämän todelliseksi uhaksi identiteetilleen. Tätäkin merkittävämpää ehkä on kuitenkin se, että kansalaiset katsovat kaiken usein tapahtuvan heidän tietämättään ja haluaisivat enemmän demokraattista valvontaa.

Euroopan uusi asema globaalistuneessa maailmassa

Rajojensa ulkopuolella Euroopan unionilla on taas vastassaan nopeasti muuttuva, globaalistunut maailma. Berliinin muurin murtumisen jälkeen näytti hetken siltä, että eläisimme pitkään ilman konflikteja vakaassa maailmanjärjestyksessä, joka perustuisi ihmisoikeuksiin. Vain muutamia vuosia myöhemmin tätä varmuutta ei enää ole. Syyskuun 11. päivä herätti meidän tylysti todellisuuteen. Vastavoimat eivät ole kadonneet: uskonnollinen fanaattisuus, etninen nationalismi, rasismi ja terrorismi leviävät ja alueelliset konfliktit, köyhyys ja alikehittyneisyys ruokkivat niitä jatkuvasti.

Mikä on Euroopan asema tässä muuttuneessa maailmassa? Nyt kun Eurooppa on vihdoinkin yhtenäinen, eikö sen pitä olla johtavassa asemassa uudessa maailmanjärjestyksessä, sellaisena valtana, joka pystyy sekä toimimaan vakauttavana tekijänä maailmanlaajuisesti että olemaan suunnannäyttäjänä monille maille ja kansoille? Eurooppa, joka on humanisten arvojen, *Magna Cartan*, *Bill of Rightsin*, Ranskan vallankumouksen ja Berliinin muurin murtumisen maanosa. Vapauden, yhteisvastuullisuuden ja monipuolisuuden maanosa, mikä tarkoittaa muiden kansojen kielten, kulttuurien ja perinteiden kunnioittamista. Ainoa raja Euroopan unionissa on demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen raja. Unioni on avoin yksinomaan maille, jotka kunnioittavat perusarvoja, kuten vapaita vaaleja, vähemmistöjen oikeuksia ja oikeusvaltiota.

Nyt kun kylmä sota on ohi ja elämme globaalissa, mutta samalla myös hyvin sirpaloituneessa maailmassa, Euroopan on kannettava vastuunsa globaalistumiskehityksen hallitsemisesta. Sen tehtävä on toimia valtana, joka päättäväisesti taistelee kaikkea väkivaltaa, kauhua ja fanaattisuutta vastaan, mutta joka on myös tietoinen räikeistä epäoikeudenmukaisuuksista maailmassa. Lyhyesti sanottuna valta, joka haluaa muuttaa olosuhteita maailmassa siihen suuntaan, että eivät vain rikkaat vaan myös köyhimmät maat saisivat hyötyä. Valta, joka pyrkii asettamaan globaalistumiselle eettiset rajat, toisin sanoen kytkemään sen yhteisvastuullisuuteen ja kestäväan kehitykseen.

Euroopan kansalaisten odotukset

Kuva demokraattisesta ja maailmanlaajuisesti sitoutuneesta Euroopasta vastaa täsmälleen kansalaisten toiveita. Kansalaiset ovat useaan otteeseen vaatineet sitä, että unioni toimisi aktiivisemmin oikeuden ja turvallisuuden aloilla, rajat ylittävän rikollisuuden torjunnassa, muuttovirtojen hallinnassa sekä kaukaisilta konfliktialueilta tulevien turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten vastaanottamisessa. Kansalaiset vaativat myös tuloksia työllisyyden alalla ja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden alalla. He vaativat myös yhteistä lähestymistapaa ympäristön pilaantumisen, ilmastonmuutosten ja elintarviketurvallisuuden aloilla. Lyhyesti sanoen nämä ovat kaikki rajat ylittäviä kysymyksiä, ja kansalaiset vaistomaisesti tuntevat, että ne voidaan ratkaista vain keskinäisellä yhteistyöllä. He haluavat Euroopan olevan enemmän mukana ulkopoliittisissa sekä turvallisuus- ja puolustusasioissa. Kansalaiset haluavat siis enemmän ja paremmin koordinoitua toimintaa ongelmakeskeisten poistamiseksi Euroopasta, sen ympäriltä ja muualta maailmasta.

Samaan aikaan kansalaiset katsovat, että unioni menee liian pitkälle ja on liian byrokraattinen monella muulla alalla. Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan ja yhteisen rahan on oltava edelleen lähtökohtana taloudellisen, rahoituksellisen ja verotuksellisen toimintaympäristön koordinoinnissa vaarantamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden ja alueiden yksilöllisyyttä. Erilaisesta historiasta tai perinteestä johtuu usein kansallisia ja alueellisia eroja, jotka voivat olla rikastuttavia. Toisin sanoen tavoitteena pitäisi olla "hyvän hallintotavan" lisäksi se, että luodaan uusia mahdollisuuksia eikä lisätä jähmeyttä. Kansalaiset odottavat enemmän tuloksia ja parempia vastauksia konkreettisiin kysymyksiin eivätkä suinkaan halua eurooppalaista supervaltiota tai Euroopan unionin toimielimiä, jotka puuttuvat kaikkeen mahdolliseen.

Kansalaiset siis vaativat selkeää, avointa, tehokasta ja demokraattisesti toteutettavaa yhteisön lähestymistapaa, jonka ansiosta Eurooppa voi kasvaa suunnannäyttäjäksi maailman tulevaisuutta ajatellen. Tämä lähestymistapa tuottaa konkreettisia tuloksia eli lisää työpaikkoja ja kohentaa elämänlaatua, vähentää rikollisuutta, tuottaa tasokasta opetusta ja parempaa terveydenhuoltoa. Ei ole epäilystäkään siitä, että Euroopan on uusiuduttava ja uudistuttava.

=====